

இ. பாட்டு எழுதுவோர்க்கு!

பாட்டு எழுதுவோரிற் பலர், இன்னும் குற்றியலுகரத்தின் முன்
வரும் உயிரைப் புணர்க்காமலே பாட்டின் அடி அவை நிரம்பி
வருகின்றார்கள்.

எடுத்துக்காட்டு:

“கண்டு அவனைக் கயல்விழிதான் காதலித்தான்” என்பது
வெண்பாவின் ஓரடி.

கண்டு மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொல். இதன் முன்
அவனை என்ற உயிர் முதற்சொல் வந்தால் கண்டவனை என்று புணர்
வேண்டும். அவ்வாறு கண்டவனை என்று புணர்ந்தாலோ தளை தட்டும்.

அதனால் கண்டு என்பதைக் கண்டே என்றும் ஆக்கிக்
கொண்டால் அது குற்றியலுகரமும் ஆகாது; ஓசையும் கெடாது.

வெண்பாவுக்கு மட்டும் அன்று; எந்தப் பாட்டிலும் இது
கருதப்படவேண்டும்.

ஆநந்தக் களிப்பு

நந்தவ னத்திலோர் ஆண்டி - அவன்

நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டிக்

கொண்டுவந் தானொரு தோண்டி - அவன்

கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி

- நந்த

இதே மெட்டில் ஒருவர் கீழ்வருமாறு பாட்டு எழுதுகிறார்.

அது வருமாறு:

நாட்டை அடுத்தொரு காடு - அதில்

நாவலின் பொந்து அதிலொரு பாம்பு

போட்டது ஒன்று கயப்பன் - கீழ்ப்

பொத்தென்று வீழ்ந்தனன்; செத்து மடிந்தான்

என்பது.

இதன் முதலடியில் காடு+அதில் என்பன காட்தில் என்று புணர வேண்டும். புணர்த்துப் பாடிப் பாருங்கள். ஓர் எழுத்துக் குறைவது தெரியும்.

இனி,

இரண்டாம் அடியில், பொந்து + அதில் என்பன பொந்தில் என்ப புணரவேண்டும். ஓர் எழுத்துக் குறைவதால் பாட்டின் ஓசையைக் கெடுக்கவில்லையா?

மூன்றாம் அடியில், போட்டது, ஒன்று என்பன போட்ட தொன்று எனப் புணர வேண்டும். இதுவும் அப்படியே. பிறகு,

ஒன்று ஐயப்பன், ஒன் றையப்பன் எனச் சேர்தல் வேண்டும். இப்படிச் சேரவே ஓசை கெடவில்லையா?

இந்தத் தொல்லையெல்லாம் இல்லாமல் இருக்க இதைத் திருத்திப் பார்ப்போம்.

“நாவலின் பொந்தாகும் அதிலொரு பாம்பு” என்றால் பிழை நேராது.

நாட்டை அடுத்தொரு காடு - அதில்

என்பதை நாட்டை அடுத்தொரு காடே என்று ஆக்கிக் கொள்ளலாம்.

போட்டது ஒன்று ஐயப்பன் என்பதை, போட்டது வேஒன்றை யப்பன் என்றாக்கினால் எப்பிழையும் நேரவில்லை.

இதிற் சிலருக்கு ஐயப்பாடு ஒன்று தோன்றலாம்.

வண்டு இருந்து பாடு அரங்கு

எனக் குற்றியலுகரத்தை உயிரோடு புணர்க்காமல் அச்சடித்துள்ளார்களே என்று அவர்கள் ஐயுறலாம்.

அது படிப்போருக்கு பொருள் விளங்குவதற்காகப் பிரித்து அச்சடித்திருக்கின்றார்கள். அதைப் புணர்த்து ஓசைப் பாடும் போது கெடுகிறதா? இல்லையே.

வண்டிருந்து பாடரங்கு

ஓட்டம் தடைப்படவில்லை; தளை தட்டவில்லை; இசை கெடவில்லை. இந்த வகையில் பிரித்து எழுதலாம்.

ஈ. பாட்டு எழுதுவோர்க்குச் சில குறிப்புகள்

தன், தான் ஒருமைக்குரியவை.

தம், தாம் பன்மைக்குரியவை.

ஆதலால்,

அவன், என்பதனோடு தன் வரும் (அவன்றன்)

அவர் என்பதனோடு தாம் வரும் (அவர்தாம்)

அவ்வாறே,

அவன் என்பதனோடு தான் வரும். (அவன்றான்),

அவர் என்பதோடு தாம் வரும் (அவர்தாம்)

கீழே தரப்படும் அப்பர் செய்யுளை நோக்குக.

“ஒன்றி யிருந்து நினைமின்கள்

உந்தமக் கூனமில்லை”

“என்றுவந்தாய் என்னும் எம்பெருமான்றன்”

உம் பன்மை, தம் பன்மையாதலால் உடன் வந்தது.

உம் + தம் = உந்தம்

பெருமான்றன் என்பதில் பெருமான் ஒருமை. தன் ஒருமை யாதலின் உடன் வந்தது. பெருமான் + தன் = பெருமான்றன்.

பாட்டு எழுதுவோர் பலர் உந்தன் என்றும் எந்தன் என்றும் எழுதுகின்றார்கள். உன்றன் என்றல்லவா எழுத வேண்டும். என்றன் என்றல்லவா எழுத வேண்டும்?

உந்தம் என்றால் பிழையில்லை. எந்தம் என்றால் பிழையில்லை. எம் பன்மை தம் பன்மை ஆதலின்.

சக்கு, பேச்சு, பட்டு, முத்து, காப்பு, புற்று என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம், வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள். ஏன்? ஈற்றயலெழுத்தைப் பாருங்கள். வல்லெழுத்தே இல்லையா?

சங்கு, பஞ்சு, பண்பு, பந்து, பாம்பு, அன்பு என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் மென்றொடர் குற்றியலுகரச் சொற்கள். ஏன்? ஈற்றயல் மெல்லெழுத்து!

செய்து, சார்பு, சால்பு, போழ்து, தென்கு என்பன போன்றுவரும் சொற்கள் எல்லாம் இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள். ஏன்? ஈற்றயலெழுத்து இடையெழுத்து.

அஃது, இஃது, எஃது, இருபஃது, கஃது என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் ஆய்தத் தொடர் குற்றியலுகரங்கள். ஏன்? ஈற்றயலெழுத்து ஆய்த எழுத்து.

சகடு, பிசகு, படகு, மதகு, ஒப்பாது, விறகு, பொழுது, பெரிது, சிறிது என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள், ஏன்? ஈற்றயலில் உயிர் எழுத்து.

காகு, சாறு, நாடு, ஏது, ஈபு, ஆறு என்பன போன்று வரும் சொற்கள் எல்லாம் நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். ஏன்? ஈற்றயலெழுத்துக்கள் நெட்டெழுத்துக்கள்.

ஈற்றயலெழுத்தென்றால் என்ன? கக்கு என்பதன் ஈற்றெழுத்து கு அதன் அயலெழுத்து க்.

வல்லெழுத்து எவை? க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற ஆறும். மெல்லெழுத்தென்றால் எவை? ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் என்ற ஆறும். இடையெழுத்தென்றால் எவை? ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்ற ஆறும் ஆய்த எழுத்து ஃ.

உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்பதில் உயிர் என்றது எதை? சகடு என்பதன் ஈற்றயல் எழுத்தாகிய க என்பதை, ஏன் எனில் க் என்றதன் மேல் அ இருக்கிறதே அதைக் குறித்து.

நெடில் எவை? ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ அன்றியும் இவை ஏறியதால் உண்டான கா, கீ, கூ, கே, * கோ, கௌ முதலிய அனைத்தும் கொள்க.

இதுவரைக்கும் சொல்லியவற்றால் குற்றியலுகரம் இன்னதென்று புரிந்தது.

இனி, அக்குற்றியலுரசுச் சொல்லின் முன்வரும் உயிரெழுத்து எப்படியாகும் என்பது கூறப்படும்.

சுக்கு + அரிது = சுக்கரிது. என்றாகும் - சுக்கு என்றதன் ஈற்றிலுள்ளது. கு அதன்மேல் உள்ள உ மறைந்துவிட்டது சுக், க், மீந்தது. அதன் கடைசி க் மேல் வரும் அ ஏறிக் கொள்ளும். சுக்கரிது என்று ஆனது காண்க.

இதைத் தான் நன்னூல் “உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்” என்றது! எனவே.

சுக்கு + அரிது = சுக்கரிது

சுக்கு + ஆணம் = சுக்காணம்

சுக்கு + இனிது = சுக்கினிது

சுக்கு + ஈவாய் = சுக்கீவாய்

சங்கு + ஒலி = சங்கொலி

சங்கு + ஊதல் = சங்கூதல்

செய்து + அளித்தார் = செய்தளித்தார்

நாடு + அழகு = நாடழகு

நாடு + ஆண்டான் = நாடாண்டான்

அஃது + ஏது = அஃதேது

என்று புணரும்.

பாட்டெழுதுவார் பாட்டெழுதும்போது, அக்கரிது என்று புணர்த்தே எழுதவேண்டும்; சங்கொலி என்று கூட்டியே எழுதவேண்டும்.

இதை விளக்குவோம்.

அகவல் எழுத - ஓர் அடிக்கு நான்கு சீர் வேண்டும்.

“திங்கள் எழுந்தது செங்கதிர் மறைந்தது”

என்பது நாற்சீர் வந்த அகவலடி. இதுபோன்ற அகவலடி எழுதவரும் பாவாணர் “சங்கு ஒலியும் சாறு ஊற்றும்” என்று எழுதினால் பிழையாகும். ஏன்? இப்படிப் பிரித்தெழுதலா காதன்றோ?

சங்கு ஓலியும் என்பன சங்கொலியும் என்றுதான் புணரும். “சங்கொ” ஈரசைச் சொல்போக மீதி “லியும்” என்ற ஓரசைச் சொல்வே இருக்கின்றது. ஓரசைச் சொல் அகவலில் வராதன்றோ? அதுபோலவே சாறு ஊற்றும் என்பன சாறுற்றும் எனப் பிரிதலாலும் ஓரசையாக வந்து அகவலைக் கெடுக்குமன்றோ?

என்று அவர் தாம் வருவார் என்று

அரசி நினைந்து அழுதாள்.

அரசன் வரக் கண்டு அகமகிழ்ந்தாளே!
என்பது.

என்றோ அவர்தாம் வருவார் என்றே

அரசி நினைந்தே அழுதாள்

அரசன் வரக்கண் டகமகிழ்ந் தாளே!

என்றாவது திருத்தப்பட்டால் பிழையறும்.

என்றாவது திருத்தப்பட்டால் பிழையறும்.

- குயில், கிழமை இதழ், 9. 9. 1958

உ. இளங் கவிஞர்க்கு

நான் பன்முறை எடுத்துக்காட்டியிருந்தும் இளங் கவிஞர்களில் பெரும்பாலோர் திருந்தவே இல்லை.

1. உந்தன் என ஒரு சொல்லே இல்லை.
உன்றன் உண்டு; உந்தம் உண்டு.
2. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொல்லின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் இடையில் ஒற்று மிக வேண்டும்.
'பாக்குத் தின்றான்' என்பது போல.
3. மோதி. பேசி. வருந்தி என்பன போன்றவை வினையெச்சங்கள். அவற்றின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகும்.
மோதிச் சலசல என்பதுபோல.

இதற்காக நான் இளங்கவிஞர்கட்குச் சொல்வது என்னவெனில்.

தாம் எழுதியதைத் தம் அருகிலுள்ள புலவர் ஒருவரிடம் காட்டினால், அவர்கள் திருத்தித் தருவார்கள். இலக்கண அறிவும் உண்டாகும். அதன் பிறகு அதை அனுப்பலாம். இப்படிச் செய்தால் எனக்குத் தொல்லை குறையும். தம் பிழையைப் புலவர் அறியக் கூடாது என்று நினைப்பது தவறு. யாருக்கும் தெரியாமல் ஆசிரியர் திருத்தி வெளியிடுவார். அதனால், நாமும் படிக்காமலே இருந்து விடலாம் என்றா நினைப்பது? இனி.

இளங்கவிஞர் கவிதைகளில் உள்ள பிழைகளை வெளிப்படையாகவே திருத்த எண்ணியிருக்கிறேன்.

(சான்றாக கீழ்வரும் வேற்றார் ஒருவர் தம் பாடலைக் காண்க)

ஏக்கத்தின் எல்லை

“ஆர்க்கின்ற அலைகடலில் ஆழ்ந் தீருக்கும்
அழகான வெண்முத்து பல்வெ நேத்து
கோர்த்தெடுத்த கவினைப்போல் காட்சி நல்கும்
குன்றாஉன் பல்வரிசை! குருதி கொட்டும்

போர்க்களத்தில் அண்டலரின் ஆகம் மீளும்
பொற்றமிழன் அயிலன்ன வண்டி ரண்டும்
பார்க்கின்ற காளையெந்தன் உயிர்ப் நித்து
பறந்திடுதே தொலையுலகு; செய்வ தென்னே!”

பிழையும் திருத்தமும் காண்க:

முத்து x பல எடுத்து என்பது
முத்துப்பல எடுத்து என்றிருக்க வேண்டும்.
முத்து வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.
எடுத்து x கோத்து, எடுத்துக் கோத்து
கோர்த்து என்றே ஒரு சொல் இல்லை
கோத்து எனல் வேண்டும்.
கோர்வை என்பதும் பிழை
கோவை எனல் வேண்டும்
கோ என்பது முதனிலை ஆதலால்.
எந்தன் பிழை: என்றன் சரி.
பறித்து x பறந் = பறித்துப்பறந்

- குயில், கிழமை இதழ், 31. 1. 1961

உன. ஒருவன் என்று எழுதுக

“ஒருத்தரைம திப்பதில்லை உன்றன் அருளாலே” என்று திருப்புகழில் வருகின்றது. “ஒன்றவன்தானே” என்று திருமந்திரத்தில் வருகின்றது.

ஒருவன், ஒருத்தி என்று வரவேண்டும் என்ற தொல்காப்பியக் கட்டுப்பாட்டை மீறியவை இவை. ஒருவர் என்றபாலது ஒருத்தர் என வந்ததன்றோ? ஒருவன் என்றபாலது ஒன்றவன் என வந்ததன்றோ?

இனி,

ஒருத்தி என வரவேண்டியதை ‘ஒருவன்’ என வரும் வகை விடுவதில் குற்றம் ஒன்றும் நேராது என்பதே என் கருத்து. ஒருவன், ஒருவளை, ஒருவளால், ஒருவளுக்கு, ஒருவளின், ஒருவளது, ஒருவளிடம், ஒருவளே என எட்டு வேற்றுமைக்கும் வரும்படி எழுத்தாளர் எழுதுவதை நான் எதிர்க்கவில்லை.

- குயில், கிழமை இதழ், 7.2.1961

எ. எழுத்துச் சிக்கனம்

31 எழுத்தே போதும்

உயிர் 12, மெய் 18, உயிர்மெய் 216, ஆய்தம் 1,

இத்தனை எழுத்துக்கள் தமிழில் இருப்பதால் மிகத் தொல்லையாய் இருக்கிறதென்று கூறுகிறார்கள்.

அவர்கள் கூறுவது சரிதான். எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். ஆம் என்று நாமும் கூறுகிறோம்.

வரி வடிவங்களைக் குறைக்க வேண்டிய முறையைப் பற்றி பலர் பலவாறு கூறுகிறார்கள். கூறுகிறவர்கள் எல்லாம் பொது நலங்கருதியே கூறுகிறார்கள். அதில் இம்மியும் ஐயமில்லை.

தமிழ் டைப்ரைட்டிங் மெஷினில் மிகப் பல எழுத்துக்கள் அமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அந்த மெஷின் மற்றவை களைவிட மிகப் பெரிதாகி விடுகிறது. அச்சுக்கூடத்தில் எழுத்துப் பெட்டிகளின் அறைகளோ மிகமிக; ஒரு திண்ணையளவு பெரியதாக அமைய வேண்டியதிருக்கிறது.

கை, லை என ஒரே இனத்தில் இரண்டு வகை. கை என்பது போலவே லை என்றும் இருந்தால் என்ன முழுகிவிடும்?

க இது குறில் கா இது நெடில். ஆனால் உ இது குறில். ஊ இது நெடில். எத்தனை தொல்லை? உ குறில் ஊ நெடில் என்றால் ஏன் பொருந்தாது? - இப்படிச் சிலர் கேட்கிறார்கள்.

து இது குறில். தூ இது நெடில்.

து இது குறில். தூ இது நெடில் என்றால் ஏன் பொருந்தாது - இப்படிச் சிலர் கேட்கிறார்கள்.

எழுத்தின் வரி வடிவத்தைச் சிக்கனப்படுத்து முறைப்பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன என்று சிலர் நம்மைக் கேட்டார்கள். குயிலில் சொல்லுவதாகச் சொன்னோம். சொல்லுகிறோம். ஆயினும் நம்

கருத்தை யாரும் ஒப்பமாட்டார்கள். ஒப்பமாட்டார்கள் என்பதற்காக நாம் சொல்லாமல் இருப்பதுண்டா? - கிடையாது.

நாம் சொல்லும் முறையைக் கையாண்டால் டைப்ரைட்டிங் மெஷினிலும் எழுத்துப்பெட்டி அறைகளிலும் 31 எழுத்துக்கள் போதும். ஒத்துக் கொள்ளுகிறவர்களின் நிலைமைதான் சரியில்லை.

க என்பது ஓர் எழுத்தல்ல. க் என்பதும் அ என்பதும் சேர்ந்தது. க. இப்படியேதான் உயிர்மெய் 216ம்

பை என்பது ஓர் எழுத்தல்ல. ப் என்பதும் ஐ என்பதும் சேர்ந்ததுதான் பை.

க என்று ஓர் எழுத்து வேண்டாம். க் அ என்றே குறிக்கலாம் என்கிறோம்.

கண்ணன் என்று எழுத வேண்டுமானால் க் அண்ண அன் என்று குறிக்க.

விசிறி என்பதை வ்இ ச்இ ற்இ என்று குறிக்கவேண்டும். இந்த முறையை மேற்கொண்டால் உயிர் 12 மெய் 18. ஆய்தம் 1 ஆக 31 எழுத்துக்கள் போதும். எல்லாவற்றையும் எழுதிவிடலாம். இந்த 31 எழுத்தால், இப்படி எழுதுவதால் ஒரு வரியில் மிகப்பல எழுத்துக்கள் போடவேண்டும் என்று கூறலாம். அப்படியில்லை. சில எழுத்துக்களே அதிகமாகின்றன.

வழக்கத்தில் வருவது முடியாது என்று கூறலாம். வழக்கத்தில் வருவது இலேசு என்று தோன்றுகிறது.

அஃது பெரிது ஆயினும் எளிது என்பதை அஃத்த ப்ளர் இத் ஆய்இன்உம் எள்இத் என்று எழுதுக. சில நாட்கள் தொல்லையாக இருக்கும். பிறகு எளிதாகிவிடும்.

இங்கிலீஷிலும் பிரஞ்சிலும் இப்படித்தானே. பு என்பதை இங்கிலீஷில் pu என்றுதானே போடுகிறான். பிரஞ்சிலோ அவளப்பன் pou என்று மூன்று எழுத்துக்கள் போடவேண்டும்.

உயிர் 12, மெய் 18, ஆய்தம் 1

ஆக 31 எழுத்தைக்கொண்டே எழுத்துக் குடித்தனத்தைச் சிக்கனப்படுத்தலாம் என்று கூறினோம்.

ஒரு தோழர் தெரிவிக்கிறார்: நீங்கள் சொல்லிய வழி ஏற்றது. அதனோடு ஆ என்பதை அா என்றும் ஈ என்பதை இா என்றும்... சுருக்கலாம் என்கிறார். செய்யலாம் என்கிறோம் அப்படியே.

அதன்படி

ஈவது விலக்கேல் என்பதை இா வ்அ த்உ வ்இ ல்அக் க்ளால் என்று எழுதுக.

- குயில், கவிதைகள், 15. 8. 1948

